

*Załącznik Nr 12
posiedzenia Rady Miejskiej
z dnia 10.03.1992*
UCHWAŁA Nr. XLI/214/92

Rady Miejskiej w Stargardzie Szczecińskim
z dnia 10 marca 1992r.

w sprawie zasad funkcjonowania oraz korzystania z komunikacji
publicznej miasta Stargardu Szczecińskiego

Na podstawie art.40 ust.2 pkt.4 oraz art.41 ust.1 ustawy z dnia
8 marca 1990r. o samorządzie terytorialnym /Dz.U.Nr.16,poz.95,
Nr.32.poz.191, Nr.34,poz.199,Nr.43,poz.253, Nr.89,poz.518 oraz
z 1991r. Nr.4,poz.18 i Nr.110,poz.473/ uchwala się co następuje:

ROZDZIAŁ I.

POSTANOWIENIA OGOLNE

§ 1

1. Ustala się zasady funkcjonowania oraz korzystania z komunikacji publicznej miasta Stargardu Szczecińskiego.
2. Ilekroć w niniejszych zasadach jest mowa o:
  1. "autobusach lub pojazdach" - należy przez to rozumieć autobusy komunikacji publicznej miasta Stargardu Szczecińskiego,
  2. "przewoźniku" - należy przez to rozumieć podmiot gospodarczy realizujący zadanie własne miasta dotyczące zaspokajania potrzeb wspólnoty samorządowej w zakresie lokalnego transportu zbiorowego,
  3. "obsłudze autobusu" lub "kierującym autobusem" - należy przez to rozumieć kierowcę autobusu,
  4. "bagażu podręcznym" - należy przez to rozumieć bagaż trzymany w ręku oraz przedmioty nie przekraczające rozmiarów 60 x 40 x 20cm,
  5. "mieście" - należy przez to rozumieć miasto Stargard-Szczeciński,
  6. "izochronach dojazdu" - należy przez to rozumieć odległość od miejsca zamieszkania do najbliższego przystanku autobusowego oraz odległość między dwoma kolejnymi przystankami.

ROZDZIAŁ II.

ZASADY FUNKCJONOWANIA KOMUNIKACJI PUBLICZNEJ MIASTA STARGARDU SZCZECIŃSKIEGO.

§ 2

Zapokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty samorządowej miasta Stargardu Szczecińskiego w zakresie lokalnego transportu zbiorowego realizuje przedsiębiorstwo, zakład lub inna jednostka organizacyjna miasta powołana przez Radę Miejską w Stargardzie Szczecińskim albo podmiot gospodarczy, któremu miasto powierzyło realizację tego zadania w ramach umowy cywilnej.

§ 3

1. Podstawowym zadaniem komunikacji miejskiej jest przewóz autobusami osób i bagażu podręcznego na terenie miasta Stargardu Szczecińskiego.
2. Komunikacja publiczna miasta może także realizować zadania innych gmin w zakresie lokalnego transportu zbiorowego, z którymi miasto zawarło przedmiotowe porozumienie komunalne, na zasadach określonych w tym porozumieniu.

§ 4

1. Komunikacją miejską winien być objęty obszar całego miasta.
2. Tabor komunikacji miejskiej może być wprowadzony tylko na te ulice, które posiadają odpowiednie parametry techniczne dla tego rodzaju pojazdów.

§ 5

1. Sieć komunikacji miejskiej stanowią linie autobusowe.
2. Trasy linii autobusowych winny łączyć przeciwległe krańce miasta a zarazem przebiegać przez śródmieście.
3. W centrum miasta powinien znajdować się rejon, w którym zbiega się większość linii autobusowych i który stanowi dogodny dla pasażerów punkt przesiadkowy.

§ 6

1. Komunikacja miejska powinna być dostępna dla mieszkańców miasta.
2. O dostępności komunikacji miejskiej decydują izochrony dojazdu.
3. Izochrony, o których mowa w ust.2 winny wynosić na terenie miasta:
  1. dla obszarów miejskich o zabudowie intensywnej - 350m,
  2. dla obszarów miejskich charakteryzujących się małą intensywnością zabudowy - od 500 do 1000m,
  3. dla obszarów podmiejskich o małej intensywności zabudowy - od 1000 do 1500m.

§ 7

1. Autobusy komunikacji miejskiej kursują w dni robocze, wolne od pracy oraz niedziele i święta od godziny 5.00 do godziny 23.00.
2. Częstotliwość kursowania autobusów w dni wolne od pracy oraz w niedziele i święta powinna być uzależniona od potrzeb przewożonych mieszkańców, które ustala się na podstawie badań potokowości przewozów.
3. W dni robocze autobusy winny kursować:
  1. w ciągu całego dnia - na liniach, na których przez okres całego dnia występuje duża potokowość przewozów,
  2. w okresach szczytów przewożonych - na liniach, na których tylko w tych okresach występuje bardzo duża potokowość przewozów.

§ 8

W porze nocnej tj. od godz. 23.00 do godziny 5.00 potrzeby mieszkańców miasta w zakresie przewozu osób i bagażu podręcznego zaspokaja linia nocna "N".

§ 9

1. W okresie sezonu letniego uruchamia się "linię zieloną" w celu umożliwienia mieszkańcom miasta dojazdu nad jezioro

Miedwie.

2. Autobusy "linii zielonej" kursują na trasach:
  - Plac Wolności - Zieleniewo - Plac Wolności
  - Plac Wolności - Wierzychład - Plac Wolności
3. Ilość kursów na "linii zielonej" ustala przewoźnik zależnie od swoich możliwości, potrzeb mieszkańców oraz warunków atmosferycznych.

§ 10

1. Rozkłady jazdy autobusów komunikacji miejskiej powinny być tak ustalone, aby pozwalały korzystającym z nich osobom dotrzeć na czas do pracy i szkoły oraz umożliwiły w miarę szybki powrót do domu po zakończeniu pracy lub zajęć w szkole.
2. Rozkłady jazdy winny być tak zsynchronizowane aby nie występowało wzajemne zjeżdżanie się autobusów na przystankach końcowych.

§ 11

Przystanki autobusowe winny być zlokalizowane w pobliżu zakładów pracy, szkół, przedszkoli, żłobków, osiedli mieszkaniowych, centrów handlowych itp.

§ 12

1. Komunikację miejską winna cechować regularność i punktualność kursowania autobusów.
2. Badaniem punktualności kursowania autobusów zajmują się punkty kontrolne przewoźnika.
3. Autobusy nie mogą odjeżdżać z przystanków przed godziną wskazaną w rozkładzie jazdy.

§ 13

W miarę możliwości trasy linii autobusowych, lokalizacja przystanków oraz rozkłady jazdy autobusów winny być dostosowywane, na indywidualne wnioski, do potrzeb pasażerów.

§ 14

Autobusy winny być zaopatrzone w widoczne tablice z oznaczeniem trasy przejazdu oraz numeru linii.

§ 15

O uruchomieniu i likwidacji linii autobusowej lub zmianie trasy linii autobusowej oraz o zmianie rozkładów jazdy autobusów należy informować pasażerów w sposób zwyczajowo przyjęty.

§ 16

Przewoźnik ma obowiązek zapewnienia ciągłości sprzedaży biletów autobusowych.

§ 17

W przypadku braku możliwości pełnego pokrycia z kasy miejskiej deficytu przewoźnika realizującego zadanie miasta w zakresie lokalnego transportu zbiorowego może nastąpić:

1. zawieszenie funkcjonowania linii autobusowych,
2. zmniejszenie częstotliwości kursowania autobusów,
3. ograniczenie tras linii autobusowych,
4. wzrost opłat za przewozy osób i bagażu podręcznego.

ROZDZIAŁ III

ZASADY KORZYSTANIA Z KOMUNIKACJI PUBLICZNEJ MIASTA STARGARDU SZCZECINSKIEGO.

§ 18

Obsługa autobusów oraz pracownicy przewoźnika dokonujący kontroli w autobusach zobowiązani są do kulturalnego i uprzejmego traktowania pasażerów.

§ 19

Obsługa autobusów i regulatorzy ruchu mają obowiązek udzielać, na żądanie pasażerów, informacji dotyczących przewozów, a w szczególności czasu odjazdu autobusu z przystanku końcowego, kierunku jazdy itp.

§ 20

Kierujący autobusem powinien w czasie pełnienia obowiązków służbowych nosić lub umieszczać na widocznym miejscu w pojeździe numer służbowy i okazywać go pasażerom na żądanie.

§ 21

Każdy autobus powinien być zaopatrzony w informację, gdzie i do kogo pasażerowie mogą kierować skargi i wnioski dotyczące działalności przewoźnika.

§ 22

Pasażer odpowiada wobec przewoźnika za szkody wyrządzone z własnej winy w autobusie lub na przystanku autobusowym.

§ 23

Przewoźnik nie ponosi odpowiedzialności za szkody będące następstwem przerw w ruchu oraz zmiany kierunku jazdy autobusu, spowodowane przyczynami natury techniczno-eksploatacyjnej, decyzją organów ruchu drogowego lub innych uprawnionych organów.

§ 24

W przypadku awarii lub uszkodzenia autobusu w czasie jazdy pasażer ma prawo kontynuowania jazdy na podstawie skasowanego już biletu, następnym autobusem tej samej linii lub innej linii przebiegającej tą samą trasą, albo autobusem zastępczym podstawionym przez przewoźnika.

§ 25

Kierującemu autobusem, zabrania się w czasie jazdy:

1. prowadzenia rozmów,
2. spożywania posiłków,
3. palenia tytoniu.

PRZEWOZ OSOB

§ 26

1. Wsiadanie do autobusu i wysiadanie z niego dozwolone jest tylko na przystankach, po całkowitym zatrzymaniu się autobusu.
2. Wsiadanie do autobusu na przystanku końcowym dozwolone jest dopiero po zakończeniu czynności związanych ze zmianą kierunku jazdy.
3. Pasażerom nie wolno przebywać w autobusie w czasie dokonywania czynności, o których mowa w ust.2.
4. Po zakończeniu czynności wymienionych w ust.2, kierujący autobusem podjeżdża do przystanku dla wsiadających w celu umożliwienia osobom oczekującym zajęcia miejsca w autobusie.

§ 27

1. Pasażerowie oczekujący na przystanku mogą wsiadać do autobusu dopiero po opuszczeniu jego wnętrza przez osoby wysiadające.
2. Pierszeństwo przy wsiadaniu do autobusu mają:
  - a/ inwalidzi o widocznym kalectwie,
  - b/ kobiety o widocznej ciąży,
  - c/ pasażerowie z dziećmi do lat trzech,
  - d/ niewidomi i ich przewodnicy,
  - e/ staruszkowie.

§ 28

1. Przejazd osób i bagażu autobusem jest odpłatny i odbywa się na podstawie biletu.

2. Opłaty za przejazdy autobusami oraz uprawnienia do przejazdów bezpłatnych ustala w drodze uchwały Rada Miejska w Stargardzie Szczecińskim.

§ 29

1. Niezwłocznie po wejściu do autobusu pasażer zobowiązany jest skasować bilet i posiadać go przez cały czas jazdy.
2. Pasażerowi opuszczającemu autobus nie wolno odstępować skasowanego biletu innej osobie wsiadającej do tego autobusu w celu przejazdu na podstawie już wykorzystanego biletu, zaś osobie który taki bilet otrzymała nie wolno użyć go jako podstawy do przejazdu autobusem.
3. Bilet nie skasowany oraz zniszczony lub uszkodzony jest nieważny.
4. Za nieważny uważa się także bilet miesięczny, jeżeli na stanowiącym jego integralną część znaczku nie wpisano numeru legitymacji.

§ 30

1. Do przeprowadzania kontroli w autobusach upoważnieni są kontrolerzy przewoźnika i obsługa autobusu.
2. Na wezwanie osób, o których mowa w ust.1 pasażer ma obowiązek okazać ważny bilet lub inny dokument uprawniający do jazdy lub przewozu bagażu.
3. Kontrolerzy przewoźnika dokonujący kontroli w autobusach zobowiązani są do wylegitymowania się przed pasażerami z posiadanych uprawnień w tym zakresie.
4. Pasażer nie musi okazać dokonującemu kontroli biletu lub dokumentu uprawniającego go do jazdy bezpłatnej lub ulgowej, jeżeli kontrolujący nie spełni wymogu, o którym mowa w ust.3.

§ 31

1. Jazda lub przewóz bagażu bez ważnego biletu są karane.

2. Kara za jazdę lub przewóz bagażu bez ważnego biletu stanowi stokrotną wartość ceny biletu normalnego za przejazd w I strefie.
3. Jeżeli pasażer korzystający z okresowego biletu miesięcznego lub uprawniony do przejazdów bezpłatnych, nie posiada przy sobie w trakcie kontroli tych dokumentów ale okaże kontrolującemu dokument pozwalający na stwierdzenie jego tożsamości celem odnotowania danych personalnych a następnie w ciągu 3dni przedłoży w biurze przewoźnika te dokumenty to przewoźnik:
  1. zwraca kwotę uiszczonej kary pomniejszoną o koszty manipulacyjne i cenę biletu,
  2. anuluje nałożoną karę i pobiera opłatę manipulacyjną oraz równowartość biletu za przejazd,
4. Przewoźnikowi nie przysługuje prawo anulowania kary za jazdę bez ważnego biletu, poza przypadkami określonymi w ust.3 pkt.2.
5. Na umotywowany wniosek ukaranego, przewoźnik może nałożoną karę rozłożyć na raty.

§ 32

W przypadku zaistnienia w trakcie kontroli podejrzenia, że legitymacja lub inny dokument upoważniający do przejazdu bezpłatnego lub ulgowego jest sfałszowany, kontrolujący ma obowiązek spisać dane personalne osoby będącej w ich posiadaniu i powiadomić o tym Policję.

§ 33

W czasie jazdy autobus u pasażerowie zajmujący miejsca stojące zobowiązani są trzymać się uchwytów lub poręczy.

§ 34

Pasażer zajmujący miejsce oznaczone napisem "Miejsce dla inwalidy" lub "Miejsce dla osoby z małym dzieckiem" itp., ma obowiązek zwolnić to miejsce w razie gdy do autobusu wsiądzie osoba, dla której miejsce to jest przeznaczone.

§ 35

Zabrania się pasażerom zajmowania miejsca w pobliżu kierującego autobusem, w sposób ograniczający jego pole widzenia oraz zachowywania się w sposób utrudniający kierowcy prowadzenia autobusu.

§ 36

1. Kierującemu pojazdem nie wolno ruszyć z przystanku bez uprzedniego sprawdzenia czy wszyscy wysiadający opuścili pojazd a wszystkie osoby wsiadające znajdują się wewnątrz pojazdu.
2. Rozpoczęcie jazdy przed zamknięciem drzwi jest zabronione.

§ 37

Obsługa pojazdu może kazać opuścić autobus osobie:

1. nietrzeźwej,
2. zachowującej się nieodpowiednio,
3. mogącej zabrudzić innych pasażerów pojazdu,
4. wzbudzającej odrazę brudem lub niechlujstwem,

§ 38

Zabrania się pasażerom autobusów:

1. wsiadania i wysiadania podczas jazdy autobusu,
2. jazdy na stopniach,
3. otwierania drzwi w czasie jazdy autobusu,
4. nieuzasadnionego dawania sygnału odjazdu lub zatrzymania się autobusu,
5. zanieczyszczania i zaśmiecania autobusu,
6. niszczenia urządzeń i wyposażenia autobusu,
7. wychylania się z autobusu,
8. opierania się o drzwi autobusu podczas jazdy,
9. spożywania lodów, zapiekaneek itp. mogących zabrudzić pasażerów lub wnętrze autobusu,
10. hałaśliwego zachowywania się, zakłócającego spokój innych pasażerów,

11. palenia tytoniu,
12. wyrzucania jakichkolwiek przedmiotów z autobusu zarówno w czasie jego jazdy jak i postoju na przystanku,
13. wykonywania czynności mogących narazić współpasażerów na szkody lub obrażenia,
14. wykonywania innych czynności niedozwolonych w miejscach publicznych.

§ 39

Osobom, o których mowa w § 37 i § 38 nie przysługuje zwrot opłaty za bilet.

PRZEWOZ BAGAŻU

§ 40

1. Autobusem można przewozić bagaż podręczny, jeżeli istnieje możliwość umieszczenia go w pojeździe tak aby:
  1. nie utrudniał przejścia,
  2. nie narażał na zabrudzenie i uszkodzenie odzieży innych pasażerów,
  3. nie zasłaniał widoczności kierującemu pojazdem,
  4. nie zagrażał bezpieczeństwu jazdy.
2. Bagaż, o którym mowa w ust.1 oraz małe zwierzęta np. psy, koty, ptaki itp. jeżeli trzymane są na rękach przewożone są bezpłatnie.
3. Pasażer może przewozić ze sobą, za opłatą przewidzianą w cenniku, także większego psa, pod warunkiem, że posiada on kaganiec i trzymany jest na smyczy.
4. Wózki dziecięce różnego rodzaju można przewozić za opłatą określoną w cenniku. W czasie przewozu dziecko może pozostawać w wózku tylko wtedy, gdy jest zabezpieczone szelkami zabezpieczającymi wypadnięciu.
5. Przewóz wózka inwalidzkiego jest bezpłatny.

§ 41

1. Pasażer zobowiązany jest nadzorować przewożony ze sobą w autobusie bagaż i zwierzęta, o których mowa w § 40.
2. Przewoźnik odpowiada za przewożony bagaż i zwierzęta tylko wtedy, gdy szkoda powstała z jego winy.
3. Pasażer odpowiada za szkody spowodowane w autobusie w związku z przewozem bagażu i zwierząt.
4. Bagażu i zwierząt nie wolno umieszczać w autobusie na miejscach przeznaczonych do siedzenia.

§ 42

1. Zabrania się przewożenia w autobusach:
  1. przedmiotów, które mogą spowodować:
    - zanieczyszczenie lub uszkodzenie pojazdu,
    - zanieczyszczenie lub uszkodzenie odzieży pasażerów,
    - uszkodzenie ciała pasażerów
tj. ostrych narzędzi, otwartych naczyń z farbami, lakierami, smarami, luster, tafli szkła, dużych naczyń szklanych itp...
  2. przedmiotów cuchnących, żrących, zapalnych, łatwopalnych, wybuchowych, radioaktywnych, trujących itp.,
  3. broni palnej z zastrzeżeniem ust. 2,
2. Osoby, które z uwagi na wykonywany zawód zobowiązane są do posiadania przy sobie nabitej broni palnej, mogą ją przewozić w autobusie pod warunkiem, że jest ona odpowiednio zabezpieczona.

POSTĘPOWANIE Z RZECZAMI ZNALEZIONYMI

§ 43

1. Pasażer, który znalazł rzecz w autobusie powinien oddać ją obsłudze pojazdu lub w biurze rzeczy znalezionych przewoźnika.

2. Kierowca pojazdu ma obowiązek przekazać rzeczy znalezione w autobusie do biura rzeczy znalezionych przewoźnika.
3. Znalazcy przysługuje prawo sprawdzenia, czy kierowca autobusu przekazał znaną i otrzymaną od niego rzecz do biura rzeczy znalezionych przewoźnika.

§ 44

1. Przewoźnik ma obowiązek prowadzić biuro rzeczy znalezionych.
2. W autobusach powinna się znajdować na widocznym miejscu, informacja, do kogo i kiedy należy się zwracać w sprawie rzeczy znalezionych.
3. Rzeczy znalezione, co do których istnieje możliwość ustalenia ich przynależności należy zwrócić niezwłocznie właścicielowi za pokwitowaniem.
4. Pozostałe rzeczy znalezione w autobusach przez pracowników przewoźnika lub przekazane przez pasażerów przechowuje się w biurze rzeczy znalezionych przez okres jednego roku.
5. Jeżeli w ciągu jednego roku od chwili przyjęcia rzeczy do biura rzeczy znalezionych nikt nie zgłosi się po ich odbiór to:
  1. rzeczy bezwartościowe i bezużyteczne np. pojedyncze rękawiczki, buciki dziecięce itp. niszczy się komisyjnie sporządzając na tą okoliczność protokół,
  2. rzeczy użyteczne i pieniądze przekazuje się działającym na terenie miasta organizacjom pomocy społecznej lub placówkom opiekuńczo-wychowawczym za pokwitowaniem lub na podstawie protokołu.
6. W sprawach dotyczących rzeczy znalezionych nie uregulowanych w niniejszych zasadach stosuje się powszechnie obowiązujące w tym zakresie przepisy.

ROZDZIAŁ IV

POSTANOWIENIA KONCOWE

§ 45

Przestrzeganie uregulowań zawartych w niniejszych zasadach

funkcjonowania oraz korzystania z komunikacji publicznej miasta Stargardu Szczecińskiego jest obowiązkiem organu miasta gospodarującego mieniem komunalnym, przewoźnika oraz osób korzystających z komunikacji publicznej miasta Stargardu Szczecińskiego.

§ 46

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Miasta Stargardu Szczecińskiego.

§ 47

Uchwała podlega wywieszeniu na tablicach ogłoszeń w siedzibach Rady Miejskiej i Urzędu Miejskiego w Stargardzie Szczecińskim w terminie do dnia 4 kwietnia 1992r. oraz wyłożenie do ciągłego publicznego wglądu w siedzibie Miejskiego Zakładu Komunikacji w Stargardzie Szczecińskim oraz w punktach kontroli ruchu przewoźnika zaś wyciągi z uchwały podlegają wywieszeniu we wszystkich autobusach komunikacji miejskiej.

§ 48

Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1992r.

PRZEWODNICZACY RADY

/Zbigniew Petri/

Opinia nr 24/82
Do
Pod wgl. publicznym
REFERENT PRAWNY
mgr Monika Naczek-Człaba

U Z A S A D N I E N I E

Z chwilą wejścia w życie ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie terytorialnym (Dz.U.Nr 16,poz.95, z późniejszymi zmianami) zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty samorządowej z zakresu lokalnego transportu publicznego stało się obowiązkiem gmin. Miasto Stargard Szczeciński na mocy decyzji Wojewody Szczecińskiego stało się właścicielem mienia użyteczności publicznej niezbędnego do realizacji wyżej wymienionego zadania od dnia 26 lipca 1991r. Pomimo, iż cytowana na wstępie ustawa o samorządzie terytorialnym upoważniła organy gminy do wydawania przepisów regulujących zasady korzystania z będących we władaniu gminy, urządzeń komunalnych, nie od razu skorzystano z tych uprawnień w odniesieniu do środków komunikacji miejskiej z tego tylko powodu, że do końca 1991r. dotacja na pokrycie kosztów podmiotu realizującego to zadanie pochodziła z budżetu Wojewody Szczecińskiego, zaś w ramach otrzymanych środków podmiot ten swoim zasięgiem działania był zobowiązany świadczyć usługi także na terenie gmin: Stargard Szczeciński i Kobylanka.

Poczynając od 1 stycznia br. miasto nasze nie ma obowiązku z własnych środków finansować komunikacji publicznej na terenie gmin: Stargard Szczeciński i Kobylanka, dlatego też korzystając z przysługujących mu uprawnień pragnie określić sposób korzystania z miejskiej komunikacji autobusowej, mając na względzie ochronę tej części majątku i utrzymania go w stałej sprawności technicznej i eksploatacyjnej.

PREZYDENT MIASTA

inż. Waldemar Gil